

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

FRAGMENTUM EPISTOLAE DAV. RUHNKENII.

In farragine Chartarum manuscriptarum argumenti potissimum philologici, ex utriusque Henrici et Hermanni Canngieteri, virorum clariss. literaria supellectile oriunda, reperta est schedula manu Dav. Ruhnkenii exarata, quam simul ac legeram mox agnovi partem Epistolae ad Gisb. Koenium datae, quo tempore hic in paranda Gregorii Corinthi de Dialectis opusculi editione versabatur, itaque ante annum 1766. Suspicans, sive in Ruhnkenii Opusculis varii argumenti a. 1823 Lugduni Batavorum apud Luchtmansios editis, ac deinceps a. 1828 in Germania a Friedemannno aliquanto auctioribus repetitis, sive inter Ruhnkenii Epistolas ad Diversos a. 1834 a Mahnio primum editas, integram fortasse exstare epistolam, utramque tamen collectionem non tantum frustra evolvi, sed et ne ullam quidem ad Koenium datam epistolam inveni. Quamobrem operae pretium duxi, istam quam dixi epistolae partem, cognitu sane dignam, ab oblivione et interitu vindicare, eamque huic, quae a memoriae dea nomen habet, Mnemosynae edendam offerre, addita quantum ad illius argumentum illustrandum satis est brevi annotatione. Quae igitur in schedula ista scripserat Ruhnkenius, haec sunt:

„Vellem, in Corinthiacis tuis emendationem meam, alias tecum communicatam, qua ἅπαξ λεγόμενον Λάλλαι Theocrito restituo, proferre posses.

Carm. XXII. 38. 39.

Ἔδ᾽ αὖτε πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερθεν

Ἄλλαι κρυφάλλῳ ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο

Ἐκ βυθοῦ.

Huius loci veram lectionem, sine grammaticorum ope, ne sagacissima quidem coniectura assecuta esset. Legendum:

Λάλλαι κρυφάλλῳ —

Orion Thebanus Etymolog. MS. Λάλλαι. ἐκ τοῦ λαλῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λάλη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, λάλλη. λάλλαι δὲ εἰσιν αἱ ψῆφοι αἱ παραθαλάσσιοι, αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινούμεναι καὶ ψόφον τινὰ ἀποτελοῦσαι. οὕτως Φιλῶξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου. Quae Etymologus editus ex Orione ad verbum descripsit, omitta tamen Philoxeni mentione. Hesychius: Λάλλας λέγουσι τὰς παραθαλασσίους καὶ παραποταμίους ψήφους. Mamertin. Paneg. I. c. 7. *Licet Rhenus arescat, tenuique lapsu vix laeves calculos perspicuo vado pellat.* [Negare solebat Musgravius noster, se pulcriorem emendationem vidisse. Sed hoc praefiscine.]

In Servio ad Aen. X. 547. pro *Corinthus* repono *Cornutus*, qui grammaticus saepe a Servio laudatur. Inepte ille damnavit probam locutionem *aliquid magnum loqui*, quam bene vindicat Burm. ad Valer. Flacc. I. 262. ubi etiam laudatur Sophoclis μηδὲν μέγ' εἶπης.

Sequentia Tibi usui esse poterunt in Doricis tuis.

Orion Thebanus Etymol. MS.

Ἀτρεκές. ὃ μηδεὶς παρατρέχει. ὅθεν οἱ Δωριεῖς ἀτρεχῆς λέγουσι. Ἀμυδῖς, Αἰολικῶς. παρὰ γὰρ τὸ ἄμαδῖς, καὶ ἄμυδῖς τροπῇ τοῦ α̅ εἰς υ̅, κατ' Αἰολεῖς, ὡς σάρκες, σύρκες.

Ἀμύμων παρὰ τοῦ ἀμώμων, τροπῇ τοῦ ω̅ εἰς υ̅, ὡς παρὰ Σαπφοῖ, χελώνη χελύνη.

Γρυπός. γρυβόν ἐστι παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι τὸ ἐπικαμπές, ἥτοι ῥυβόν. καὶ τροπῇ τοῦ β̅ εἰς π̅, ῥύπος, πλεονασμῷ τοῦ γ̅ γρύπος. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς ἐλέγχοις.

Κολυμβᾶν. ἐτυμώτερον Δωριεῖς λέγουσι κολουφᾶν, (sic) ἀπὸ τοῦ κολοῦς, ὃ ἐστὶ κολοβοῦς φαίνεσθαι τοὺς ἐν τῷ ὕδατι, καὶ μὴ ὀλοτελεῖς. οὕτως Ἡρακλείδης.

Ῥύμβος. ῥύω ἐστὶ ῥῆμα, ἀφ' οὗ ῥύσις καὶ ῥυτὸς καὶ ῥυγμὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος ἐλλείπει τοῦ σ̅ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β̅ ῥύμβος κατὰ Αἰολέας. πεφύκασι γὰρ πλεονάζειν τὸ β̅. Σαπφῶ, ῥόδον βρόδον.

Σάρκα ἐτυμώτερος λέγουσιν Αἰολεῖς σύρκα, παρὰ τοῦ ἀποσύρεσθαι τὸ δέρμα ἀπ' αὐτῆς. οὕτως Ἡρακλείδης.

Etymologicum Regium MS.

— Ἰστέον ὅτι ἰβ̅ φωναὶ εἰσιν τοῦ α̅εί. ἐστὶ γὰρ αἰεὶ καὶ αἰὲν καὶ αἰῆς ποιητικῶς, καὶ α̅εί συνεσπλεγμένον καὶ α̅εί (sic) παρὰ τοῖς

Αἰολεῦσι καὶ αἴν παρ' αὐτοῖς. ἐξ οὗ καὶ αἰδῖος διὰ τοῦ ἰ. καὶ παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς δὲ διὰ τοῦ ἰ καὶ ἦ. καὶ παρὰ τοῖς Ταραντίνοις διὰ τοῦ αἰ καὶ τοῦ ἦ. οἱ δὲ Ταραντίνοι ἄποικοι εἰσι τῶν Δωριέων. ἔτι καὶ αἶς παρὰ τοῖς Δωριεῦσι. ταῦτα μὲν ἀπαρένθεται. καὶ ταῦτα ἰβ Φωνὰς λέγουσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ τὸ αἶ παρὰ Πεισάνδρῳ.

Εἰλαπίνη σημαίνει τὴν εὐωχίαν, διὰ τῆς εἰ. ἑλλαπίνη γὰρ οἱ Αἰολεῖς."

Hucusque Ruhnkenii manus. — Emendationem, ut scribit, egregiam Dav. Ruhnkenii (Ἀάλλαι pro Ἀλλαι), a Toupio, Hemsterhusio et Brunckio probatam, recipere non dubitavit L. C. Valckenaerius in Theocriti edit. a. 1779, postea quam ipse eam dudum antea (a. 1766) publici iuris fecerat Ruhnkenius in Auctario Emendationum Hesych. ad T. II. pag. 420. Alterâ emendatione, qua in Servio ad Virgilium pro *Corinthus* reponendum affirmavit *Cornutus*, usus est Koenius in Praefat. ad Gregorium Corinth. pag. IX sq. Idemque ex excerptis illis veterum grammaticorum nonnulla in annotatione attulit: veluti Orionis Theb. Ἀτρεκέες, pag. 166. Etymologi MS. locum de varia scriptura particulae αἶς, quanquam minus plenum, pag. 160. Eiusdem Εἰλαπίνη, pag. 276. Alia fortasse alibi.

Quî factum sit ut ista Epistolae ad Koenium pars ad Cannegieterum pervenerit, explicatur ex eo quod, quum simul ambo collegae essent in Academiae Franequeranae professorio munere coniunctissimi, praematurâ morte anno 1767 abrepto Koenio, Programma in eius memoriam scripsit Herm. Cannegieter, hoc tempore Rector: quod Programma, lectu dignissimum, ante aliquot annos repetitum est in Vol. IV Symbolarum Literariorum a publicis Gymnasiorum doctoribus societate coniunctis editarum, curante viro doctissimo W. H. D. Suringar. Sequenti anno Koenii viduam, matronam lectissimam, coelebs adhuc idem Cannegieterus uxorem duxit: quod sacrum nuptiale carmine celebravit Io. Schraderus.

I. T. BERGMAN.